

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: L. Holevițaia
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, A. Nogai, I. Muruianu

Dosarul nr. 2ra-1697/15

ÎNCHEIERE

05 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Valeriu Doagă
Nadejda Toma, Ion Druță

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de
Întreprinderea cu Capital Străin „RED Union Fenosa” Societate pe Acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nița Gheorghe
împotriva Societății pe Acțiuni „RED Union Fenosa” privind anularea actului-
prescripție din 06 noiembrie 2013 pe NLC 1330961 și repararea prejudiciului
moral în sumă de 10 000 lei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2015, prin care a
fost menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 01 octombrie
2014,

c o n s t a t ă :

La 24 ianuarie 2014, Nița Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎCS „RED Union Fenosa” SA privind anularea actului-prescripție din
06 noiembrie 2013 pe NLC 1330961 și repararea prejudiciului moral în sumă de
10 000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că locuiește în apartamentul nr. 9, str. Mihai
Sadoveanu nr. 37, or. Strășeni. În proprietatea sa are un automobil pe care-l
deține în garajul său din str. Mihai Frunze (6615). Automobilul dat îl folosește
pentru facilitarea rezolvării problemelor casnice și a familiei sale, iar în garaj
folosește energia electrică furnizată de ÎCS „RED Union Fenosa” SA, cu care
are încheiat contract nr. 20901032221, iar în luna noiembrie 2013 a primit de la
pîrît actul-prescripție, prin care pîrîtul obligă reclamantul să schimbe locul
amplasării contorului electric instalat în acest garaj, din contul personal, iar în
cazul neîndeplinirii acestor cerințe, pîrîtul amenință cu încetarea furnizării
energiei electrice în garajul reclamantului.

Menționează că, ÎCS „RED Union Fenosa” SA ilegal îl impune să
reinstaleze contorul electric din contul său, deoarece aceste cerințe ale
companiei contravin normelor legale și anume art. 14 alin.(4) din Legea nr.1525

din 19 februarie 1998 Cu privire la energetică, care stipulează că pentru consumatorii casnici, cheltuielile legate de procurarea, verificarea metrologică, instalarea, exploatarea, întreținerea, repararea și înlocuirea echipamentului de măsurare a consumului de energie electrică, gaze naturale și energie termică, se suportă de către furnizor, iar cheltuielile respective justificate se includ în tariful la energie electrică, gaze naturale sau energie termică.

Afirmă că, prin impunerea de a-și reinstala contorul electric din contul propriu conform prevederilor normelor legale citate mai sus, pîrîtul încalcă flagrant drepturile reclamantului ca consumator, iar prin cererea prealabilă din 26 decembrie 2013 a solicitat anularea actului-prescripție din 06 noiembrie 2013, însă la data de 15 ianuarie 2014, a primit un răspuns negativ.

Susține că pîrîtul își argumentează răspunsul prin următoarele: art. 4 al Codului cu privire la locuințe nr. 2718 din 03 iunie 1983 care, prevede că casele de locuit precum și încăperile de locuit din alte clădiri, aflate pe teritoriul RSS Moldovenești, formează fondul de locuințe. Din fondul de locuințe nu fac parte acele încăperi nelocuibile din casele de locuit, care sunt destinate pentru comerț, deservire socială și alte scopuri cu caracter neindustrial. Consumul energiei electrice în garajul reclamantului cade sub incidența art. 14 alin.(6) al Legii nr. 1525 din 19 februarie 1998 Cu privire la energetică, care prevede: consumatorii non casnici sunt obligați să procure, să instaleze, să efectueze verificarea metrologică, să exploateze, să întrețină, să repare și să înlocuiască echipamentul de măsurare a volumelor de energie electrică, gaze naturale și energie termică care le sunt furnizate.

Relevă că, pîrîtul intenționat îl induce în eroare, la fel și pe ANRE, deoarece legea specială, Legea nr.1525 din 19 februarie 1998, la art. 1 dă definiția noțiunii de consumator casnic și prevede că consumator casnic este orice persoană fizică care utilizează resurse energetice pentru necesități casnice nelegate de activitatea de întreprinzător sau cea profesională.

Invocă că, prin amenințarea sistematică de către lucrătorii ICS „RED Union Fenosa” SA referitor la încetarea furnizării energiei electrice în garajul reclamantului, pîrîtul cauzează suferințe psihice, în legătură cu ce solicită încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 octombrie 2014, s-a admis acțiunea parțial. S-a anulat actul administrativ - act prescripție din 06 noiembrie 2013, emisă de ÎCS „RED Union Fenosa” SA și s-a încasat din contul ÎCS „RED Union Fenosa” SA în beneficiul lui Nița Gheorghe suma de 1 000 (una mie) lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2015, au fost respinse apelurile declarate de Nița Gheorghe și ÎCS „RED Union Fenosa” SA și a fost menținută hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 01 octombrie 2014.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 22 mai 2015, în termenul prevăzut de lege, ÎCS „RED Union Fenosa” SA a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe în partea anulării actului de prescripție și încasarea prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi

hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

La 09 iulie 2015, Nița Gheorghe a prezentat referință, solicitând respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎCS „RED Union Fenosa” SA, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești contestate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct

starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎCS „RED Union Fenosa” SA ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de ÎCS „RED Union Fenosa” SA se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nadejda Toma

Ion Druță